

ner Tællinger, tror jeg, man i Almindelighed paa dette Omraade kan se Fremtiden i Møde med nogenlunde Tryghed.

Der er fremsat den Paastand, at Maksimalprisen ikke vil bringe billigere Brød; den Paastand er modsagt af andre, og jeg finder den selvmodsigende ud fra det Synspunkt, at naar vi har Beholdninger nok, og vi kan indrette os paa at bruge det hjemlige Korn og det tidligere her til Landet indførte, kan en Maksimalpris, som efter dens Modstanderes Mening er for lav, under ingen Omstændigheder bringe dyrere Brød. — De Tal, som før er anførte om Prisorhøjelsen paa Brød, skal jeg ikke komme ind paa; dem har den højtærede Indenrigsminister modsagt. Prisorhøjelsen har intet som helst med Virkningerne af den fastsatte Maksimalpris at skaffe.

Der er Gang paa Gang her i Tinget fremført den Paastand, at der begaas en Uret mod de danske Landbrugere, fordi Maksimalprisen er for lav i Forhold til Rugens Værdi. Dette Forhold skal jeg komme nærmere ind paa senere, men jeg vil først knytte nogle Bemærkninger til den Paastand, at den fastsatte Maksimalpris skulde være en stor Uret mod de danske Landbrugere. Det er ganske forkert, at det er en Foranstaltning, der er særlig rettet mod det danske Landbrug, thi Landbrugerne som Helhed er i det nuværende Øjeblik under ingen Omstændigheder som Stand interesserede i, at vi har en høj Rugpris herhjemme. Det skal jeg tillade mig at belyse. Hvis vi regner med, at der kun er 814,000 Tdr. Rug tilbage af Beholdningen ved Tællingen først i November, og man erindrer, at i dette Tal er medregnet alle de Beholdninger, som ligger hos Provinsbagere og Provinsmøllere hele Landet rundt, og man kun anslaa disse Beholdninger til 114,000 Tdr. — det er meget lavt regnet, thi der ligger overordentlig meget mere i dette Øjeblik — vil der kun hos Landbrugerne være ca. 700,000 Tdr. Rug. Bortser vi fra danske Landejendomme under 10,000 Kr.s Ejendomsskyld eller 1 Td. Hartkorn, har vi 79,000 Ejendomme tilbage, nemlig dem, som man kalder Gaarde og Herregaarde, og hvis de blot har de 700,000 Tdr. Rug — som vi alle er glade for, blot de er der —, bliver der kun paa hver af disse Landbrugsejendomme, Gaarde eller Herregaarde gennemsnitlig mellem 7 og 8 Tdr. Rug. Enhver vil kunne forstaa, at imod Landbruget er Fastsættelsen af Maksimalpris ikke rettet.

Hvis man nemlig tager i Betragtning, at af de 700,000 Tdr. Rug skal Ejerne og Folkeholdet paa de 79,000 Landbrug forsynes med Brød indtil den 1. September eller den 1. Oktober, vil man kunne forstaa, at selv de danske Gaarde og Herregaarde har en saa lille Overskudsbeholdning at afgive til det øvrige Samfund, at Maksimalprisen ikke kan siges økonomisk at være rettet mod dem som Stand betragtet. Desuden har vi 150,000 mindre Landejendomme, hvis Beholdninger ikke er medregnede, saa at det altsaa regnes, som om de ikke havde en eneste Tønde Sæd. Som Stand betragtet maa det danske Landbrug være stærkt interesseret i, at der ikke drives Spekulation med Brødkorn i Øjeblikket, da det kun er ganske enkelte Landbrug, der har mere Brødkorn, end de selv skal bruge. Men Maksimalprisen er rettet mod de Landbrugere og de Købmænd, som vil spekulere i Situationen, ikke mod Landbruget som Helhed, det viser Tallene tydeligt. Jeg kan heller ikke finde den Tale berettiget, at der øves overordentlig stor Uret mod de Landbrug, som skal sælge Rug til Maksimalprisen. Det kan ikke bestrides, at de Landbrug, som nu ligger inde med usolgte Beholdninger af Rug, har der været kaldt paa Gang paa Gang, baade her i Tinget og gennem officielle Opfordringer fra Regeringen og Kommissionen, og hvis de paa Grund af for megen Travlhed, idet de enten skulde pløje eller lave Langhalm af Straaet, ikke har haft Tid til at føre Rugen frem paa Markedet, har de enten bevidst eller ubevidst ved denne Tilbageholdelse af Rugen bidraget til, at den er oppe paa den Pris, den er i Øjeblikket. Det kan man ikke komme bort fra. Men een Ting maa man her lægge Mærke til, nemlig at den fastsatte Maksimalpris er Gennemsnittet af Jydsk Andels-Foderstofforretnings Notering for 118 Punds Rug fra den 21. August til den 25. December. Der sker altsaa ikke andet, end at Prisen bliver den samme, som Andels-Foderstofforretningen har solgt til i de Maaneder, i hvilke vi har haft Krigen. Større er Uretten i hvert Fald ikke. Jeg kan ikke anse det for berettiget, at man beklager sig over, at der begaas Uret imod Landbrugerne derved, at man gennem Maksimalprisen berøver dem Spekulationsprofiten, thi denne Spekulationsprofit bliver ikke alene berøvet de Landbrugere, som har Rug at føre paa Markedet, men den berøves i ganske samme Forhold den danske Købmandsstand, som